

Bästa vänner,

Ryggsäckarna börjar dyka upp, en efter en fyllda med skolsaker – och omtanke. Vi kontrollerar alla ryggsäckarna och om någon ryggsäck är överfull och en annan nästintill tom, brukar vi flytta över en del av innehållet. I en av ryggsäckarna hittade jag en leksaksbil och kom osökt att tänka på en liten pojke i Upite, Lettland, i september 2015. Den lilla byskolan (som numera är stängd) hade många elever som bodde på skolans internat. Att bo på internat är en relativt vanlig lösning på landsbygden i Lettland, där avstånden är långa och kollektivtrafiken nästintill obefintlig. Familjerna vi jobbar med har sällan bil. I många fall bor barnen på internat p.g.a. svåra hemförhållanden och brist på mat. På internatet är barnen trygga och får flera måltider varje skoldag.

Den här pojken som jag minns så tydligt tog andäktigt emot sin ryggsäck och försvann snabbt bort från de andra barnen för att öppna väskan och kolla innehållet. I väskan fanns förutom skolmaterial en låda med tre småbilar – en röd sportbil, en gul bil och en ambulans. Han satte sig mitt på golvet helt omedveten om omvärlden och började leka med bilarna. Jag stod bredvid honom, försökte få ögonkontakt med honom och fånga honom på bild. Han bara fortsatte sitt brummande djupt försjunken i leken. Lyckan över leksakerna var total. Efter flera minuter tittade han upp och avfytrade ett leende.

Den här pojken bodde på internatet, han hade inget egentligt hem. Skolan var hans livlina. Han ägde inga saker, kläderna och skorna han hade på sig hade kommit med hjälpsändning från Finland. Jag vet inte var han finns idag; jag hoppas han går i skola. Jag hoppas han har mött trygga vuxna som kunnat hjälpa honom, att han tror på sig själv och vet att han är värdefull.

Att veta att man är värdefull, att uppleva trygghet, att ha hopp om ett gott liv – det genomsyrar all vår hjälpverksamhet. Det är kärnan i resurscentrens verksamhet i Indien, det är den bakomliggande tanken med Familjecentret i Zarasai, med familjestödet i Lettland, med skolstödet i Haiti och arbetet bland marginaliserade Toba-indianer. Hoppet om ett gott liv går hand i hand med möjligheten till skola och utbildning. Att stöda skola och utbildning är det överlägset hållbaraste sättet att hjälpa – barn och unga blir medvetna om sitt värde och sin potential, de kan få ett arbete och försörja sig själva. Speciellt flickor tvingas ofta avbryta skolgången i tidig ålder. **Målet för insamlingen Från kvinna till kvinna är att säkerställa skolgång och utbildning för utsatta flickor. Insamlingen pågår under hela år 2019 och penningmedlen används till studiestipendier för flickor i Indien och Haiti, men också för flickor i Lettland och Argentina. Du kan vara med och ge en flicka möjlighet till utbildning genom en penningdonation till vårt insamlingskonto FI57 4963 1040 0374 39 (eller till något av kontona i detta månadsbrev).**

Du kan delta i insamlingen Ryggsäcken genom att skänka en hel och ren ryggsäck fylld med oanvända skolsaker såsom t.ex. blyertspennor, suddgummi, pennskrin, linjal, färgpennor, sax, häften. **Lämna in ryggsäcken vid någon av våra insamlingsplatser senast 26.8.2019. Om du inte har möjlighet att donera en ryggsäck, tar vi med stor tacksamhet emot penninggåvor till insamlingen.** Penningmedlen används för transporter och för inköp av skolmaterial. Du kan betala in din gåva till vårt insamlingskonto FI57 4963 1040 0374 39 (eller till något av kontona i detta månadsbrev).

Ett varmt tack för din värdefulla hjälp!

Karolina Wägar